

ALUMINIJA

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE GLINICE
LJUDSKA IN ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA
IN ALUMINIJA „BORIS KIDRIČEV“
62250 PTUJ
Trg svobode 1

IZREDNA KOMEMORATIVNA STEVILKA

JULIJ 1971

LETNIK IX

Umrl naš direktor FRANJO GRÜNFELD

Poslovilne besede
predsednika delavskega
sveta na žalni seji DS
8. julija 1971

Globoko nas je pretreslo, ko smo danes zvedeli skoraj nemogočo novico, da je prenehalo biti srce človeka, ki je posvetil vse svoje življenjske sile za izgradnjo in razvoj naše tovarne, tako na delovnem mestu, kakor tudi ob prostem času, katerega je imel zelo, zelo malo, saj je bil domala povezan s tovarno. Omahnil je sredi ustvarjalnega dela, za vedno se je poslovil od nas direktor Franjo Grünfeld, dipl. ing. Omahnil je sredi aktivnega ustvarjanja, takorekoč na delovnem mestu, saj zaradi odgovornosti in bremena dela, ki ga je nosil, počitka praktično ni poznal. Ni mu bilo dano, da bi v miru in pokoju užival sadove svojega dela, sadove, katere je tako pošteno zaslužil.

Rodil se je 18. avgusta 1909. leta v Ljubljani, kjer je končal tudi študije in diplomiral na fakulteti za kemijo. Takoj po osvoboditvi je ing. Grünfeld nastopil službo pri Ministrstvu za industrijo in rudarstvo LRS in ga že tamkaj najdemo na odgovornih delovnih mestih; zlasti kot načelnik kapitalne izgradnje je mnogo prispeval k odločitvi, da smo v Kidričevem zgradili aluminij-

sko industrijo. Tu mu gredo glavne zasluge pri zbiranju potrebne dokumentacije in sploh pri pripravah za organizirano izgradnjo.

Že leta 1947. je nastopil mesto tehničnega direktorja v Kidričevem in tako je osebno prevzel glavno breme in odgovornost za izgradnjo. Na tem mestu je kot glavni iniciator nosil pretežni del te odgovorne naloge, ne le kot strokov-

njak, marveč tudi kot organizator del in gospodarstvenik.

Prav tej njegovi vlogi gre največja zahvala, da je izgradnja Kidričevega kljub najrazličnejšim težavam potekala relativno nemoteno in forsirano. Tako je Tovarna glinice in aluminija »Boris Kidrič« Kidričevo pričela po krajšem poskusnem obratovanju z redno proizvodnjo v novembru 1954.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Sožalne brzojavke

OB SMRTI DIREKTORJA PODJETJA FRANJA GRÜNFELDA SMO PREJELI ŠTE VILNE SOŽALNE BRZOJAVKE. MED DRUGIM TUDI NASLEDNJE:

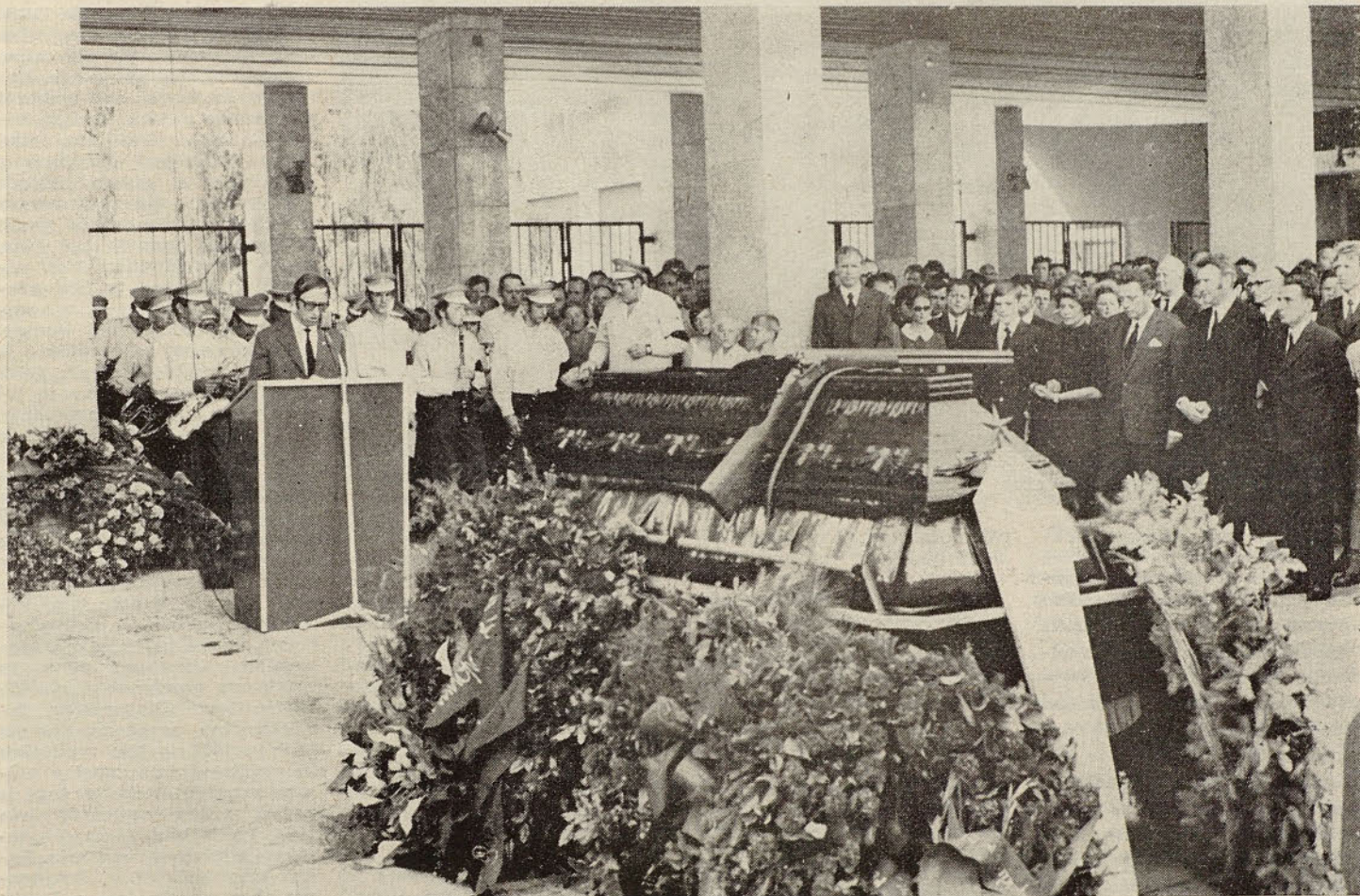
Predsednik gospodarskega zbora Zvezne skupščine dr. Vasil Grilčev je poslal naslednjo brzojavko:

»Nenadna smrt tov. ing. Franja Grünfelda, direktorja vaše delovne organizacije, nas je globoko prizadela. Smrt tov. Franja, dolgoletnega in znanega gospodarstvenika in strokovnjaka, človeka velikih izkušenj in delovnih sposobnosti, ki je s svojim delom pomembno prispeval k našemu gospodarskemu razvoju, je velika izguba za gospodarstvo Slovenije in za gospodarstvo Jugoslavije. Z njegovo smrtjo je tudi gospodarski zbor Zvezne skupščine izgubil zaslužnega člana, ki je s svojim delom in bogatimi izkušnjami veliko pomenil pri delu zbora.

Prosim vas, da v imenu gospodarskega zbora in v mojem osebnem imenu sprejmete izraze globoke sožalja.

Predsednik
gospodarskega zbora
dr. Vasil Grilčev, l. r.»

(Nadaljevanje na 2. strani)

Predsednik sindikata tov. Viktor Markovič se v imenu nas vseh poslavlja od našega direktorja

(Nadaljevanje s 1 strani)

Umrl je naš direktor Drago Grünfeld

leta. Tudi od takrat dalje je ing. Grünfeld, najprej kot tehnični direktor, od avgusta leta 1956 dalje pa kot direktor, najtesneje povezan z nadaljnjim razvojem in uspešnim poslovanjem podjetja.

Zlasti njegovi iniciativi je treba pripisati, da smo ob skupnem prizadevanju družbe, samoupravnih organov in vsega kolektiva uspeli razviti in organizirati moderno proizvodnjo — industrijski gigant na Dravskem polju — Tovarno glinice in aluminija »Boris Kidrič« v Kidričevem.

Kljub tako obsežnim in zahtevnim dolžnostim, se je ing. Grünfeld vselej aktivno angažiral tudi v širšem družbenem okviru, zlasti v gospodarstvu. Tako je bil član številnih forumov v gospodarskih zbornicah SRS in SFRJ, član Up-

ravnega odbora Zajednice jugoslovenske elektroprivrede, ponovno član gospodarskega zbora Skupščine občine Ptuj in poslanec gospodarskega zbora Zvezne skupščine. Za svoje neutrudno in požrtvovalno delo je bil 1954. leta odlikovan z »Redom dela II. stopnje«, leta 1965 pa z »Ordenom dela z rdečo zastavo«.

Franja Grünfelda, dipl. ing., ne bo več med nami. Ostala je vrzel in nenadomestljiva izguba za naše podjetje, izguba, katero bomo zelo težko nadomestili. Zaradi zasluga, ki jih ima pri izgradnji tovarne in organiziranju proizvodnega procesa, zlasti še pri razvoju aluminijske industrije in razvoju občine, ga bomo ohranili v svetlem in trajnem spominu.

SLAVA MU!

Ob obisku tov. Tita 20. avgusta 1958

(Nadaljevanje s 1 strani)

Sožalne brzojavke

Predsednik gospodarske zbornice Slovenije nam je poslal naslednjo brzojavko:

»Ob nenadni in pretresljivi novici o smrti vašega generalnega direktorja Franja Grünfelda, sprejmite naše iskreno sožalje. Pokojnega tov. Grünfelda bomo vsi ohranili v svetlem spominu kot odličnega gospodarskega organizatorja, ki je vse svoje sile dolgo vrsto let predano in požrtvovalno posvečal razvoju vašega podjetja in celotne barv-

ne metalurgije v Jugoslaviji. Slava njegovemu spominu!

Predsednik gospodarske zbornice SRS Leopold Krese s. r.

IMPOL — Slovenska Bistrica:

»Ob izgubi glavnega direktorja vašega podjetja in zveznega poslanca tov. Grünfelda izrekamo vam in celotnemu kolektivu iskreno sožalje.

Za kolektiv IMPOL:
Hinko Zolnir — predsednik delavskega sveta
Mihael Spindler — predsednik upravnega odbora
Srečko Lorbeg — predsednik sindikata
Janez Erker — sekretar osnovne organizacije ZK

Stefan Podričnik — glavni direktor.

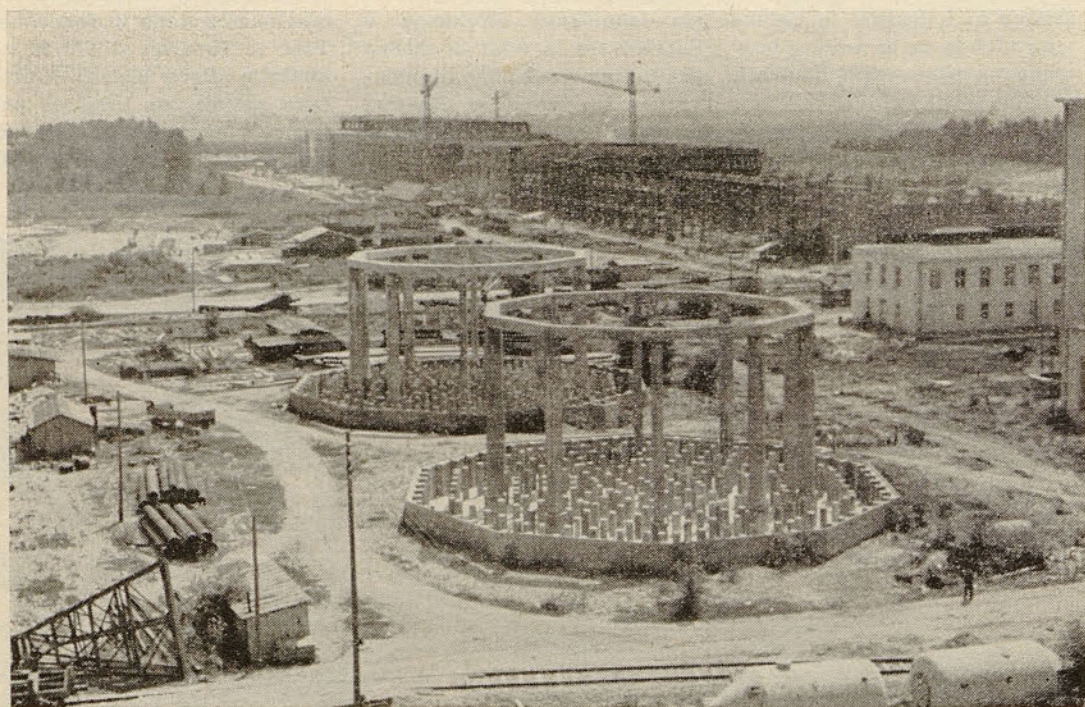
TVORNICA LAKIH METALA — LAŽINE — SIBENIK:

»Nenadna vjest o smrti drugega direktorja Franje Grünfelda duboko je potresla cjeli naš kolektiv. Smrću druga Grünfelda gubimo dobrog dugogodišnjeg poslovnog prijatelja, suradnika i druga, čiji krupan doprinos u razvoju aluminijske industrije Slovenije i cijele Jugoslavije — naš radni kolektiv duboko cijeni. Uspomena na preminulog druga Grünfelda ostal će nam uvijek u sjećanju.

Za radni kolektiv Tvornice lakih metala »Boris Kidrič« Sibenik — Tomislav Krnić — Vujadin Baeder«.

Pionirji čestitajo direktorju ob 10. obletnici obratovanja tovarne

Tako je izgledala tovarna, ko je Franjo Grünfeld, dipl. ing., prišel v tovarno

Obiskovalcem našega kolektiva, ki občudujejo ogromne objekte in širino naše tovarne, a tudi nekaterim našim članom kolektiva, niso znane velike težave, na katere so naleteli pionirji izgradnje sedanje tovarne aluminija. Redko kdo se spominja štrlečih nedograjenih in jeklenih ogródij; ta so zapuščena čakala na tedanje mlade rodove, ki so preživeli veliko morijo. Tudi zbombardirani kupi betona v kalcinaciji in strojni delavnici takrat še nedograjenih poslo-

pij so dali slutiti skrite razsežnosti bodočega industrijskega velikana.

In med to žalostjo in prazno zapuščino okupatorja, med komaj nakazana in nedovršena ogródja, med ruševine in kupe železa — je prispel v prvih dneh leta 1947 iz Ljubljane inženir z velikimi mladostnimi ambicijami. Njegova naloga je bila preprosto kratka — v obliki enostavnega napotka: to zapuščeno najprej uredi v naslednjih letih v moderno tovarno glinice in aluminija.

Marsikdo bi se zamislil nad to nalogo, kajti tu so bila domala nerešljiva vprašanja. Ni

bilo kadrov, manjkali so programi in načrti, ni bilo niti najenostavnejših gradbenih strojev in preprostega ročnega orodja. Da o domala nepremostljivih težavah pri dobavi potrebnega gradbenega in montažnega materiala sploh ne govorimo. Toda glavni tehnični vodja, imenovan enostavno »glavni«, je imel dovolj mladostnega poleta, poguma, in energije, da je razgibal s še mlajšimi in neizkušenimi kadri vse sile, ki so bile potrebne za izgradnjo.

Kolo se je zavrtelo, delo je steklo najprej previdno, a pozneje z vedno večjim elanom.

Od ruševin do elek

Formirano je bilo vodstvo tovarne, steklo je projektiranje, načrtovanje, sklepanje pogodbe, a povsod je bilo čutiti močno roko »glavnega«. Prispeli so delni načrti tovarne, sestavljeni med okupacijo. Komaj je bil urejen ves elaborat za tovarno glinice in aluminija, že smo naleteli na težko oviro. Sklenjeni sporazum z Madžarsko o skupni gradnji elektrolize je bil pretrgan in potrebno je bilo mnogo novih naporov in tudi mnogo časa, da so bili sestavljeni novi osnutki elektrolize in bile preusmerjene nabave nove opreme z zapadnih tržišč. Domala dveletni zastoj na gradbišču je oslabil vodstvo tovarne. Velik del vodstvenega kadra je bil med tem časom premeščen. Med njimi je bil poklican v Glavno direkcijo barvnih kovin v Beogradu tudi glavni tehnični vodja, tov. Franjo Grünfeld, dipl. ing. kem. V Beogradu je preživel poldrugo leto, a v začetku leta 1951 se je vrnil na svoje prejšnje mesto v tovarni. Kmalu so se pokazali rezultati — z mednarodno banko sklenjenega sporazuma. Gradbena dela so stekla po programu razpoložljivih finančnih sredstev, dobivali smo naročeno opremo in leta 1952 so bila montažna in gradbena dela zopet v polnem razmahu. Rezultat tega je postal viden spomlad leta 1954, ko je bila dograjena tovarna glinice in aluminija. Začeli smo spuščati v obratovanje obrat z obratom, a že oktobra meseca je bila v obrato-

vanju vsa tovarna. Produkcija v vseh tovarniških objektih je iz leta v leto naraščala, pri tem pa je bila vedno pričujoča gonilna sila »glavnega«.

Pozabiti ne smemo na uvedbo samoupravljanja v letu 1950. Prvo leto še ni bilo čutiti vpliva novega sistema, toda v začetku obratovanja tovarne leta 1954 je samoupravljanje preraslo prejšnje težave in pognalo krepke korenine v delovnem kolektivu. Porajale so se nove pobude za razširitev tovarne, a povsod smo čutili čvrsto roko »glavnega«, ki je avgusta leta 1956 prevzel mesto glavnega direktorja podjetja.

Uspehi novega vodstva so bili kmalu vidni. Porajala se je ideja o izgradnji anodne mase. Nova delovna metoda je bila pri tem novem objektu vodilo nove zamisli. Prvič je bila v naši tovarni uporabljena popolna avtomatizacija obrata, delovne roke članov kolektiva so zamenjali avtomati, a mehanizacija je pripeljana k najnovejšim dosežkom moderne tehnike. To je bila tudi prelomnica v načinu dela, bil je to dejanski vstop naše proizvodnje v najmodernejši industrijski način dela 20. stoletja.

Toda nemirni duh direktorja je dajal nove pobude tudi v ostalih obratih. Sprejet je bil sklep, da je treba tudi glinico modernizirati in rekonstruirati. Že nekoliko zastarel stolpni postopek pri pridobivanju glinice je zamenjal največji kontinuirani Bayerjev

Dragi naš sodelavec-spoštovani tovariš direktor!

Zelo težko je najti prave besede za ta žalostni trenutek, za to žalostno slovo. Zlasti težko je to nam, ki smo te tako dobro poznali, ki smo te vedeli, da nisi imel rad gostobesednosti in leporečja, ker si bil sam mož dejanj; vnet pristaš odločitev, akcije, ki je bila vedno pretehtana, tisočkrat premišljena in je običajno zadela v jedro problema.

Mnogo laže nam je tekla beseda ob tistih priložnostih, ko

smo ti lahko sporočili veselo vest o uspehu, o novi delovni zmagi tvojega kolektiva. Takih trenutkov je bilo, ko si bil še med nami, veliko. In najraje si imel take vesti, saj so ti znova in znova dajale novih moči; nadomeščale so ti energijo, ki si jo zgubljal v nenehnem delu za svoje Kidričevo.

Kidričevo — tovarna — aluminij — glinica — elektroliza

— uspešna prodaja — modernizacija podjetja — razvoj Kidričevega in Ptujca — izboljšanje standarda zaposlenih — uspešno gospodarjenje, to in še nekatere podobne pojme si dal na tehtnico, ko si prišel v Kidričevo. Za protitež pa si dal na drugo stran tehtnice dobrine, ki so večini ljudi najdražje: družina, osebni standard,

počitek, zabava, skrb za zdravje...

Vsi, ki smo te poznali, dobro vemo, da se tehtnica nikoli ni niti izravnala, o tem, da bi se kdaj pa kdaj celo prevesila v prid protiteži, pa nisi smel niti pomisliti. Ena od odlik moč je tudi ta, da zgledno skrbe za svojo ženo, otroke. Tvoja žena je bila tovarna, tvoji otroci delovni kolektiv, v tem pogledu si bil primer zgledega družinskega očeta.

Tvoj priljubljeni moto je bil: »Če si kako stvar želimo, moramo točno vedeti, čemu se bomo morali odreči, da se nam bo želja uresničila!« To tvoje priljubljeno geslo si vedno upošteval, toda, na žalost, preveč dosledno in drastično. Odrekanje vsem vsakdanjim človeškim radostim te je stalo mnogo prečutih noči, zdravja, ti je izkopalo prerani grob.

Besed poraz ali umik ni bilo nikoli v tvojem besednjaku. Mogoče bi bilo bolje, če bi te besede poznal, saj bi najbrž v tem primeru še vedno živel in užival sadove svojega dela. Toda to so samo želje nas, ki smo te imeli radi, najbrž se ti s takim življenjem nikoli ne bi sprijaznil. Prepričani smo, da si s svojim bistrim umom kdaj pretehtal tudi misel o umiku v pokoj, toda najbrž si jo takoj zavrgel kot nesprejemljivo.

Nikoli namreč nisi počival na lovorikah, čeprav so se ti take priložnosti nešteto ponujale,

saj je bilo lovorik v tvojem bogatem življenju dovolj. Tudi to tvojo stran smo dobro poznali, zato smo tako dolgo odlašali s predlogom, da se umakneš v zasluženi pokoj. Kot tvoji sotovariši — komunisti ti pošteno priznavamo, da smo se zadnje čase zelo resno ukvarjali z mislijo, da je edina možnost, da te še dolgo obdržimo med nami, da te prepričamo, da ti bosta edino počitek in resno zdravljenje omogočila, da boš še dolgo lahko s svojim neizmernim znanjem koristil svojemu kolektivu. Žal smo bili preveč neodločni, bali smo se, da bi te prizadeli, da nas ne bi pravilno razumel. Prehitela nas je bolezen, ki je premagala tvoje telo, tvoje zdravje. To ji ni bilo težko, saj si dal svoje zdravje, sebe, celega — kolektivu, proizvodnji, Kidričevemu.

Edino, kar ti lahko obljubimo, da bomo storili za tebe, če ti v življenju nismo vrnili tega, kar si nam dal, in vemo, da bo to najljubše; da bo to tisto, kar si si vedno najbolj želel: da bomo dobro gospodarili, da bo gigant sredi Dravskega polja postal še močnejši, kot je bil, še odpornejši proti vsem gospodarskim vihram, še lepši, tak, kot si bil ti njegov stvaritelj, ko si bil na višku svoje moči!

Družbeno-politične organizacije TGA
»Boris Kidrič«
Kidričevo

Direktor v razgovoru s tov. Sergejem Kraigherjem ob obisku naše tovarne v lanskem letu

tronskega računarja

postopek. Pripravljeni so bili programi in sestavljeni načrti za popolnoma avtomatiziran postopek v obratih Glinice. Zopet so zabrnili gradbeni stroji, razmaknila se je montaža po vsej Glinici, a tudi delovni polet ljudi se je občutno povečal ob pogledu na nove perspektive razvoja tovarne. Vsestransko prizadevanje kolektiva pod uspešnim vodstvom dobro vpeljane direktorja je obrodilo vsestranske sadove. Proizvodnja glinice in aluminija je nenehno naraščala in preseгла predvidene kapacitete po končani rekonstrukciji 1964. leta.

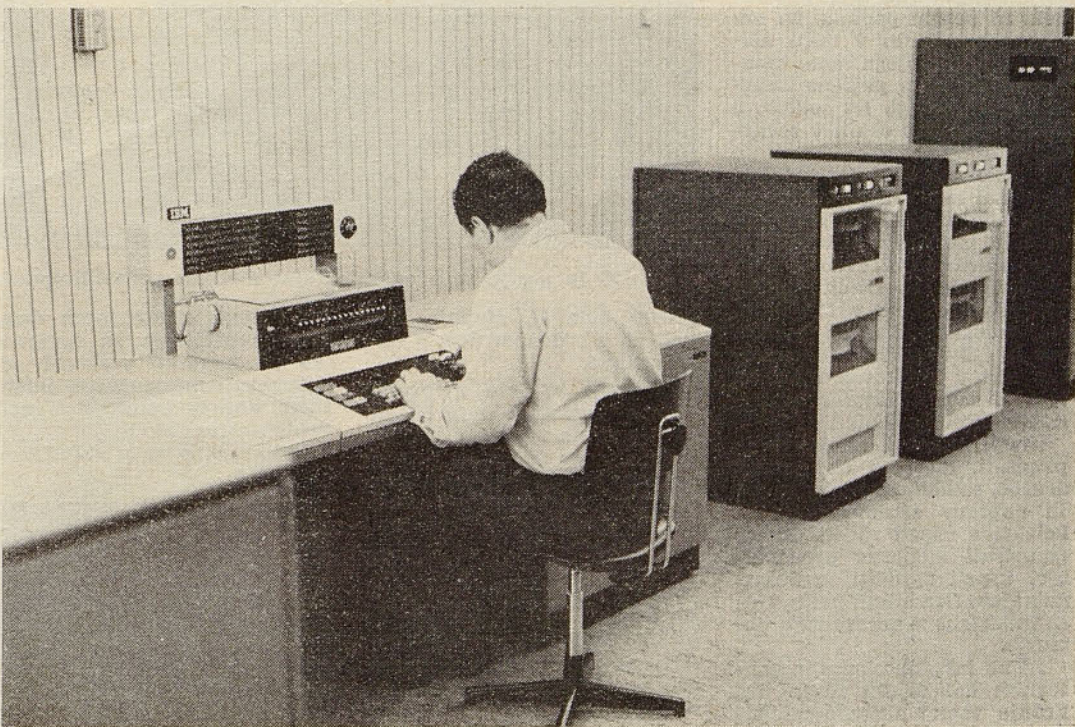
Moderni avtomatizirani obrati so vzbudili veliko pozornost raznih vodilnih ljudi. Tako so si ogledovali moderne proizvodne obrate tudi ugledni politični in gospodarski strokovnjaki zveze, republike in občine; med njimi smo srečali predsednika republike Josipa Broza Tita, Edvarda Kardelja, Miho Marinka, predsednika LRS Borisa Kraigherja, kakor tudi mnoge ugledne predstavnike tujih držav.

Nemirno vodstvo ni dovolilo stagnacijo moderne tovarne. Nepretrgoma so vznikale nove pobude in ideje. Izgrajena je bila druga elektroliza v letu 1964, a po ekonomskem izračunu električne energije so bili zamenjani stari živosrebrni usmerniki z novimi ekonomičnejšimi silicejivimi. Paralelno z elektrolizo je bila razširjena tudi livarna, ki je morala predelati ves proizvedeni

elektrolitski aluminij. Vgrajene so bile nove indikacijske peči in nove žage, izpopolnjena so bila notranja transportna sredstva. Medtem je livarna osvojila tudi litje gnetilnih in livarskih zlitin, kar je še povečalo vrednost končnega produkta tovarne.

Razvoj tovarne se je nadaljeval. Rekonstruirani sta bili kalcinacija I in II. Negospodarsko kurjenje rotacijskih peči z generatorskim plinom je bilo zamenjano z mazutnim. Povečanje kapacitete glinice je pogojevalo spremembo transportnih naprav iz peči. Izboljšave in rekonstrukcije so se nadaljevale. Vse naprave v Glinici so bile izkoriščene do maksimuma, proizvodnja glinice pa je dosegla v letu 1970 že 120.000 ton na leto. Dosežene in presežene so bile predvidene kapacitete v Glinici, a kvaliteta produkta je bila enakomernejša, vloženo delo pa je pri boljšem izkoriščanju surovin in toplotne energije bilo zmanjšano na tono produkta.

Z izgradnjo hale B še ni zaključena rekonstrukcija elektrolize. Po tuji strokovni literaturi in pri obiskih v raznih sorodnih podjetjih v tujini smo zapazili, da so najnovejše elektrolize opremljene pretežno s predpečenimi anodami. Zato so zadnje raziskave usmerjene v tej smeri. V Elektrolizi je postavljenih 12 elektrolitskih peči s predpečenimi anodami. Poskus še traja a končni rezultati bodo zaznavni že v bližnji prihodnosti.

Pravkar montirani sodobni elektronski računalnik

Ves ta tehnološki napredek v tovarni je dosegel že tako stopnjo, da je postala kontrola številnih podatkov z običajnimi sredstvi močno otežkočena. Pokazalo se je, da je potrebno množico podatkov iz tehnološkega postopka, ekonomike podjetja, evidence itd. obdelovati na sodobnejši način. Nabavljena je elektronska oprema — računar — s praktično neomejeno možnostjo za obdelavo podatkov, katere zahteva moderna tehnologija. Tako je tudi v naši tovarni prevladala elektronika in še racionaliziramo metode uprav-

ljanja po najnovejših načelih sodobne industrije.

Žal pa vseh svojih idej vitalen in energičen direktor ni uresničil. Ideja o moderniziranju elektrolitskih obratov z naj sodobnejšimi avtomatskimi strojnimi stroji pri elektrolitskih pečeh, ki bi olajšali težko delo stotinam pridnih rok, ni bilo ustvarjeno. Vse je ostalo samo pri zamisli, nekaj pa tudi že v načrtih.

Prezgodnja smrt neutrudnega direktorja je kolektivu iztrgala iniciativnega moža. Ta-

ko je ostala ideja o avtomatizaciji elektrolize še nedodelana, a naporno, nedovršeno delo čaka njegovega naslednika.

Novim rodovom je sedaj prepuščena še nedokončano oblikovana ideja o razbremenitvi delovnega človeka pri težkih delih — z modernimi principi proizvodnje, z lažjimi delovnimi pogoji, s stalnim povečanjem proizvodnje v obratih, elektrolize in predvideno razširitvijo tovarne predpečenih anodnih blokov.

Delavci potem, ko so izvedeli za izgubo svojega direktorja

V imenu ožjih sodelavcev se je od pokojnika poslovil tovariš Branko Mlinarič

Dragi tov. Grünfeld!

Hudo nas je pretreslo sporočilo, da si odšel od nas. Mi, tvoji sodelavci, pretreseni in užaloščeni s tvojo smrtjo, vemo, kaj smo s teboj izgubili. Niti pomislili nismo, da bo zadnji kolegij s teboj tako žalosten in tako hitro.

Bil si ustanovitelj in duhovni mentor naše tovarne, v kateri si s kratkim presledkom delal od 1947. leta do danes. Po tvoji zaslugi je ta tovarna bila zgrajena v Kidriče-

vem, čeprav ni bilo dosti izgledov, da se bo gradnja od okupatorja zasnovane tovarne glinice v Kidričevem nadaljevala in razvila v sedanji aluminijski kombinat. Vsi projekti za izgradnjo in za tehnološki postopek so šli skozi tvoje roke, ker si v samem začetku kot tehnični direktor bil zadolžen za tehnično dejavnost v podjetju. Tvoja je zasluga, da smo v času izgradnje bili ena od najbolj sodobnih tovarn glinice in aluminija v Evropi in smo se kasneje s tempom razvoja te industrije tudi razvijali.

Nekaj let po izgradnji in začetku obratovanja si postal direktor podjetja, kar je zahtevalo dodatno angažiranje tvojih moči. Mi, tvoji najožji sodelavci, vemo, da je za tebe obstajala samo tovarna in kolektiv. V jugoslovanskem merilu si bil nesporno prvi strokovnjak v aluminijški industriji in si užival velik ugled v slovenskih in jugoslovanskih ter gospodarskih krogih, kakor tudi izven meja naše domovine.

Stalna skrb in angažiranje za dobrobit kolektiva in razvoj podjetja je prehitro izrpal tvoje moči. Zapuščaš nas, na žalost, v času, ko je zajela aluminijško industrijo v svetu huda recesija, ko so cene aluminija padle na nivo, na katerem že dolga leta niso bile, in ko širom sveta ugašajo elektrolitske peči. S tvojo pomočjo, velikim znanjem in bogatimi izkušnjami bi nam bilo lažje, da bi uspešno premagovali trenutne težave.

V imenu tvojih najožjih sodelavcev se poslavljam od tebe in se ti v njihovem imenu zahvaljujem za vso pomoč, katero si nam nudil pri našem delu.

Vsem svojem dragega pokojnika izražam v imenu vodstva podjetja globoko sožalje.

Naj ti bo lahko zemlja domača!

Poslovilne besede tovariša Viktorja Markoviča

PRESEDNIK TOVARNIŠKEGA ODBORA SINDIKATA

Spoštovani — tovarišice in tovariši, člani delovne skupnosti in gostje!

Doletela me je neprijetna dolžnost, da se v imenu vseh vas poslovim od našega direktorja, ing. Franja Grünfelda. Globoko nas je pretresla novica, ko smo danes zvedeli, da je prenehalo biti srce človeka, ki je posvetil vse svoje življenjske sile izgradnji in razvoju naše tovarne, tako na delovnem mestu, kakor tudi ob prostem času, katerega je preživel za tovarno.

Od nas se za vedno poslavlja naš direktor Franjo Grünfeld, dipl. ing. Nit njegovega življenja se je pretrgala sredi aktivnega ustvarjanja, tako rekoč na delovnem mestu, saj zaradi odgovornosti in bremen dela ni poznal počitka. Ni mu bilo dano, da bi v miru užival sadove svojega dela, katerega si je tako pošteno zaslužil, in še mnogo let sodeloval z nami, ki smo ostali v tovarni.

Minilo je že 14 let, od kar je postal tov. Franjo Grünfeld, dipl. ing., direktor tovarne glinice in aluminija »Boris Kidrič« Kidričevo. Preveč časa bi porabili, če bi hoteli opisati vso njegovo delo v teh letih. Naj zadostuje le to, da tovarna ves ta čas ni prišla v ekonomske niti v strokovno-tehnične težave, zaradi katerih bi kolektiv čutil posledice.

Zlasti njegovi iniciativi je pripisati, da smo ob pomoči družbe, samoupravnih organov in naporov članov celotnega kolektiva uspeli razviti in organizirati moderno proizvodnjo, uspeli zgraditi kombinat na našem Dravskem polju, sredi industrijsko nerazvitega območja.

Kljub tako obsežnim in zahtevnim dolžnostim se je ing. Franjo vselej aktivno udeleževal tudi v širšem družbenem življenju, zlasti pa na področju gospodarstva. Tako je bil član številnih vodstev v gospodarskih zbornicah SRS in SFRJ, član upravnega odbora Zajednice jugoslovenske elek-

troprivrede, ponovno član gospodarskega zbora SO Ptuj in poslanec gospodarskega zbora Zvezne skupščine. Za svoje neumorno in požrtvovalno delo je bil leta 1953 odlikovan z

bil tov. Franjo najbolj potreben, da bi s svojim delom in s svojim znanjem ob zdravju, ki ti ni bilo dano, vodil še naprej kolektiv.

Prišel je trenutek po 22. le-

sreih, zavedamo se tvoje prešernosti, ki si jo delil z nami, obenem pa se zavedamo veličine tvojega dela, ki si ga dal za delovno skupnost; za zasluge, katere imaš pri izgrad-

Člani DS in gostje so z enominutnim molkom počastili spomin našega direktorja

redom dela II. stopnje, leta 1965 pa z ordenom dela z rdečo zastavo.

Zivljenje in delo v tovarni poteka nemoteno naprej, ne oziraje se na neprecenljivo izgubo, ki nas je doletela; menjale se bodo generacije, spreminjalo se bo delo pri proizvodnji aluminija, glinice, pri vzdrževanju naših naprav in objektov, ostala pa bo globoka vrzel in nenadomestljiva izguba, katero bo kolektiv le težko nadomestil.

Samo dobro leto dni je minilo od takrat, ko si ing. Franjo med nami praznoval dvojni jubilej — 60. rojstni dan in 20-letnico svojega dela v naši tovarni, danes slišaj tvoja praznika spremenila našo radost — v žalost.

Ta tragičen dogodek nas je doletel v trenutku, ko bi nam

tih tvojega neumornega dela, tvojega življenja za tovarno, ko se moramo posloviti od tebe, v tem sončnem juljskem dnevu, katerega ti nisi več zaznal.

Poslavljamo se z žalostjo v

nji tovarne in organiziranju proizvodnega procesa, zlasti pa pri razvoju aluminijške industrije in razvoju občine, te bomo ohranili v svetlem in trajnem spominu.

Slava ti!

Zadnjič med svojimi najožjimi sodelavci

IZDAJA DELAVSKI SVET TOVARNE GLINICE IN ALUMINIJA »BORIS KIDRIČ« KIDRIČEVO.

UREDNIŠKI ODBOR:

Franc Vrljič — predsednik, člani: Stojan Kerbler, dipl. inž.,

Franc Kolarič, Milan Nežmah, Janez Sukič in odgovorni

urednik tovarniškega časopisa Stane Tonejc, dipl. inž.

Tisk: ZGP »Pomurski tisk« v Murski Soboti.

Rokopisov in slilk ne vračamo.